

Dosarul nr. 2ra-1275/19

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Central) S. Dimitriu
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) L. Bulgac, Gr. Dașchevici, A. Panov

Î N C H E I E R E

03 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Telean Veaceslav,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Telean Veaceslav
împotriva Întreprinderii de Stat ”Administrația de Stat a Drumurilor” cu privire la
declararea nulității ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului
pentru absența forțată de la muncă și repararea prejudiciului material și moral,
împotriva deciziei din 07 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins apelul declarat de Telean Veaceslav și s-a menținut hotărârea din 04
octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 29 ianuarie 2018, Telean Veaceslav a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Întreprinderii de Stat ”Administrația de Stat a Drumurilor” cu privire la
declararea nulității ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului
pentru absența forțată de la muncă și repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii, reclamantul Telean Veaceslav a menționat că prin ordinul
directorului general al Întreprinderii de Stat ”Administrația de Stat a Drumurilor” nr.
96-p din 29 decembrie 2017, a fost concediat din funcția de șef serviciu licitații în
temeiul art. 86 alin. (1) lit. k) din Codul muncii - comiterea de către salariatul care
gestionează nemijlocit mijloace bănești sau valori materiale ori care are acces la
sistemele informaționale ale angajatorului (sisteme de colectare și gestiune a
informației) sau la cele administrate de angajator a unor acțiuni culpabile, dacă aceste
acțiuni pot servi drept temei pentru pierderea încrederii angajatorului față de salariatul
respectiv.

A relatat că drept temei pentru concedierea sa a servit faptul, că prin sentința din
09 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, instanța a constatat că
Chirinciuc Iurie l-a influențat pe Telean Veaceslav, iar ultimul în perioada anilor
2016-2017, în timp ce se afla în funcția de director general-interimar al Întreprinderii
de Stat ”Administrația de Stat a Drumurilor”, a exercitat presiuni asupra contractorului

„SK 13 Patstroy JSK” întru excluderea Societății cu Răspundere Limitată ”Ecossem Grup” ca subcontractor responsabil de realizarea proiectului de reabilitare a drumului R6-M1 Ialoveni, conform contractului RSP/W6/05 din 18 septembrie 2015, în favoarea Societății cu Răspundere Limitată ”Nounconst”, iar Telesman Veaceslav, la rândul său l-a somat pe inginerul-supervizor internațional Simone Jones care a fost angajat de Administrația de Stat a Drumurilor, ca ultimul contrar prevederilor subclauzei 4.4 (B) a contractului FLD1C, să solicite avizarea provizorie a consimțământului pentru acceptarea proiectelor de execuție al agenților economici autohtoni, de la Administrația de Stat a Drumurilor, pe când conform aceleiași clauze contractorul obține consimțământul doar a inginerului- supervizor.

A invocat reclamantul Telesman Veaceslav ilegalitatea ordinului nr. 96-p din 29 decembrie 2017.

A specificat că motivele de fapt descrise în ordinul de concediere, sunt bazate pe interpretarea subiectivă a circumstanțelor existente și lipsa cărorva argumente legale pentru aplicarea unei sancțiuni disciplinare.

Reclamantul a relevat că urmărirea penală în privința sa a fost disjunctă într-o procedură separată. Or, art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, stabilește că orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată pînă ce vinovăția sa va fi legal stabilită.

La fel, reclamantul a invocat că sentința din 09 august 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, a fost pronunțată în privința inculpatului Chirinciuc Iurie, iar cauza penală a fost examinată în limitele învinuirii formulate acestuia.

Astfel reclamantul a specificat că prin sentința în cauză, nu s-a stabilit vinovăția sa în comiterea unei infracțiuni.

Prin urmare, reclamantul a menționat că sentința din 09 august 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, nu are nici o relevanță situației sale, deoarece vinovăția sau nevinovăția sa urmează a fi constatată de către organul de urmărire penală sau instanța de judecată, cu respectarea tuturor drepturilor și garanțiilor prevăzute de lege.

Totodată, a susținut reclamantul că prin includerea în ordinul de concediere a expresiilor „permit de a presupune în mod concludent că Telesman Veaceslav, a comis cele imputate, anume în circumstanțele invocate de organul de urmărire penală” se încalcă principiul prezumției nevinovăției iar constatarea vinovăției sau nevinovăției persoanei ține de competența exclusivă a instanței judecătorești dar nu a Directorului general al întreprinderii.

Mai mult ca atât, a menționat că contrar prevederilor art. 208 alin. (1) Codul muncii, administrația nu i-a oferit posibilitatea să dea explicații cu privire la conținutul informației parvenite de la Banca Europeană de Investiții.

A solicitat reclamantul Telesman Veaceslav anularea ordinului de concediere nr. 96-p din 29 decembrie 2017, restabilirea în funcția de șef al serviciului licitații, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, încasarea sumei de 100 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și încasarea sumei de 5 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin hotărârea din 04 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Telesman Veaceslav.

S-a anulat parțial ordinul de concediere emis de Întreprinderea de Stat ”Administrația de Stat a Drumurilor” nr. 9-p din 29 decembrie 2017 ”Cu privire la concedierea din funcție a lui Telesman Veaceslav”, în partea ce ține de temeiul juridic al

concedierii, cu modificarea acestuia, din art. 86 alin. (1) lit. k) Codul muncii, în art. 86 alin. (1) lit. o) Codul muncii.

S-a încasat de la Întreprinderea de Stat "Administrația de Stat a Drumurilor" în beneficiul lui Telean Veaceslav suma de 3 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, acțiunea s-a respins.

Prin decizia din 07 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Telean Veaceslav și s-a menținut hotărârea din 04 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central.

S-a încasat de la Telean Veaceslav în beneficiul Întreprinderii de Stat "Administrația de Stat a Drumurilor" suma de 2 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Pentru a se pronunța astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că demersurile de aplicare a măsurilor preventive și scrisorile Băncii Europene de Investiții, nu permit de a stabili comiterea pretinselor acte de corupție, pentru a constitui temei de concediere în baza art. 86 alin. (1) lit. k) Codul muncii, iar dispunerea în această parte a concedierii fiind contrară legii.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că eronat a fost efectuată încadrarea juridică, cu indicarea greșită a temeiului de concediere, motiv pentru care instanța de fond just a concluzionat referitor la necesitatea modificării temeiului juridic al concedierii indicat în ordin, din art. 86 alin. (1) lit. k) Codul muncii, în art. 86 alin. (1) lit. o) Codul muncii, iar ordinul în această parte urmând a fi anulat.

Totodată, instanța de apel a considerat necesar încasarea de la Telean Veaceslav în beneficiul Întreprinderii de Stat "Administrația de Stat a Drumurilor" a sumei de 2 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

La 08 mai 2019, Telean Veaceslav a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurentul Telean Veaceslav, în motivarea recursului a menționat că instanțele de judecată urmau să reflecte în hotărârile sale motivele, relevanța, admisibilitatea, veridicitatea probelor în ansamblu, legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unei probe față de altele.

A specificat recurentul că instanța de apel nu a luat în considerație faptul că nu a făcut parte din comisia de audit intern și nici nu a semnat constatările raportului de audit intern, iar semnătura aplicată pe prima filă a raportului confirmă faptul doar aducerii la cunoștință a acestuia.

Or, raportul integral de audit intern nu a fost cercetat în instanțele de judecată.

În consecință, recurentul a invocat că instanțele ierarhic inferioare nu au examinat circumstanțele care au stat la baza concedierii sale din funcția de șef al serviciului licitației, fapt ce denotă comiterea unei încălcări procedurale, care se circumscrie temeiului prevăzut de art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă și care a dus la soluționarea greșită a cauzei.

La 27 iunie 2019, Întreprinderea de Stat "Administrația de Stat a Drumurilor", reprezentată de avocatul Popa Grigore, a depus referință la recursul declarat de Telean Veaceslav, prin care a solicitat să fie considerat ca inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 07 februarie 2019, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 08 mai 2019, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin

însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Telean Veaceslav, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Telean Veaceslav.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari